

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมือง

สมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม

อริสรา พุ่มไสว¹, รพีพัฒน์ จันทนินทร², อรรถสิทธิ์ นิกรวัด³

^{1,2,3} สาขาวิชา การบริหารงานตำรวจ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Email : s59123450048@ssru.ac.th¹, rapeepat@ssru.ac.th², attasit.ni@ssru.ac.th³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane) ได้จำนวนตัวอย่าง 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็น แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรม ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$) และด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$)

2) การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมุติฐาน

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของประชาชน, การป้องกันอาชญากรรม, พื้นที่

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

Participation in the Crime Prevention of Population in Samut Songkhram Town Municipality, Samut Songkhram

Aeisara Pumsawai¹, Rapeepat Juntanintorn², Attasit Nikornwat³

^{1,2,3}Branch in Police Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University
Email : s59123450048@ssru.ac.th¹, rapeepat@ssru.ac.th², attasit.ni@ssru.ac.th³

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the level of participation in the crime prevention of the population in Samut Songkhram Town Municipality, Samut Songkhram. 2) compare the level of participation in the crime prevention of population in Samut Songkhram Town Municipality, Samut Songkhram that was classified by personal factors. The sample group used to study was people who lived in Samut Songkhram Town Municipality, Samut Songkhram. The calculation of the sample group size that was used in the research used the Yamane formula. It showed a sample number of 400 people. The tool used to collect data was a questionnaire and statistic used to analyze data included percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test, Least Significant Difference (LSD) determined the statistical significance at the level of 0.05.

The research found that

1) The level of participation in crime prevention in Samut Songkhram municipality Samut Songkhram Province Overall is at a high level. Considering in each aspect, it was found that the aspect of protection of oneself and property to be free from crime The overall participation was at a high level (\bar{x} = 4.34) and the participation in the support of crime prevention activities. Overall, participation is at a high level (\bar{x} = 4.11).

2) Comparison of the level of public participation in crime prevention in Samut Songkhram municipality Samut Songkhram Province Classified by personal factors, it was found that people with gender, age, education level, occupation, monthly income and the length of time they live in different communities The level of public participation in crime prevention is different. With statistical significance at the level of .05, therefore accepting the hypothesis

Keywords : participation of population, crime prevention, area

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันได้มีการก่อปัญหาอาชญากรรมมากมายตามที่ปรากฏให้เห็นตามข่าวโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หรือสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการก่อเหตุลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ และยิงรวมไปถึงการทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกายผู้อื่น การฆาตกรรม ที่สะท้อนขวัญไปกว่านั้นคือการฆ่าและทำร้ายร่างกายบุพการี และการฆ่าข่มขืน กระทำซ้ำเรา และนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น เพราะสภาพสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ก่อเหตุมีอายุน้อยลงและยังมีวิธีการที่โหดเหี้ยมมากขึ้นเรื่อยๆ ส่วนหนึ่งเกิดจากพฤติกรรมเลียนแบบ การเลี้ยงดูของครอบครัว ซึ่งผู้ก่อเหตุส่วนใหญ่มีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งสิ้น

จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันสถิติการเกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้นมากเรื่อยๆ ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันหาแนวทางป้องกันและแก้ไขเพื่อบรรเทา ภัยร้าย การเกิดอาชญากรรมให้ลดน้อยลง แม้ว่าภาครัฐจะมีการเพิ่มมาตรการแนวทางแก้ไข เครื่องมือกลไกทางการปกครองต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้ลดลง แต่เนื่องด้วยงบประมาณที่ทางรัฐบาลจัดมาให้ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีจำนวนจำกัด ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะแสวงหาความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่าย ทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาครัฐ เอกชน และประชาชน การได้รับความร่วมมือในทุกหน่วยงานและประชาชนทุกคนอย่างจริงจัง จะทำให้การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมมีประสิทธิภาพและอัตราการเกิดอาชญากรรมในชุมชนลดน้อยลง

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม เพราะเป็นเขตชุมชนจึงเห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญ และน่าสนใจที่จะนำมาศึกษา วิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชน แตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม

จินตวิริ์ เกษมศุข (2554) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการมีส่วนร่วมคือ การที่ประชาชนภายในพื้นที่มีการรวมกลุ่มในรูปของประชาคมหรือชุมชน ซึ่งเป็นแนวคิดที่สนับสนุน ความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งการแก้ไขปัญหานั้น จำเป็นต้องมีความ

ร่วมมือทำพร้อมๆกัน ในทุกระดับ ต้องระดมทุกองค์ประกอบในสังคม โดยเฉพาะชุมชน เพื่อเสริมสร้างความ เป็นชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม

ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Approach) เกิดขึ้นประมาณ ค.ศ.1920 โดยมีรากฐานมาจากแนวความคิด และผลการวิจัยของกลุ่มนักอาชญาวิทยาแห่งรัฐชิคาโก สหรัฐอเมริกา หรือ สำนักนิเวศวิทยาอาชญากรรม (The Ecological School of Criminology) ภายใต้การนำของ Robert E.Park สรุปได้ว่าทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์เพื่อใช้ป้องกันอาชญากรรม คือ การจัดการสภาพทั่วไปด้วยในระดับเมือง ชุมชน หรือละแวกบ้านร่วมมุงสนับสนุนส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิตร่างกาย ทรัพย์สินของตนเอง และให้บุคคลในชุมชนปลอดภัยจากอาชญากรรม โดยไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล หากประชาชนในชุมชน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อนบ้านช่วยสอดส่องดูแล การจัดกิจกรรมต่างๆในทุกชนเพื่อให้คนในชุมชนทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม หรือแม้กระทั่งการมีอาสาสมัครในชุมชนช่วยกันตรวจตราบ้านเมืองในชุมชนก็จะทำให้ประชาชนชุมชนมีความสามารถปลอดภัยจากอาชญากรรมได้

ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) กฤษณ์ มีบำรุง (2556) ได้อธิบายว่า Jeffery (1977) ได้พัฒนา ทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม ขึ้นมาโดยมีหลักพื้นฐานมาจากธรรมชาติของการเรียนรู้ กล่าวคือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ จะทำให้คนร้ายพัฒนาแรงกระตุ้นในการประกอบอาชญากรรม ซึ่งมีทั้งความพึงพอใจหรือความหวัดกลัวจากการประกอบอาชญากรรม เช่น คนร้ายจะถูกกระตุ้นให้ลงมือกระทำผิดหากพบบ้านเรือนที่ตั้งอยู่ในซอยเปลี่ยว ซึ่งไม่มีไฟส่องสว่าง หรือไม่ค่อยมีผู้คนสัญจรผ่านไปมา หรือคนร้ายจะกระทำการลักทรัพย์รถยนต์ที่จอดไว้ในห้างสรรพสินค้าที่ไม่มีระบบการควบคุมการเข้าออกของยานพาหนะที่ดี ฯลฯ ดังนั้น สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานที่จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของคนร้ายได้

ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) เป็นแนวคิดเริ่มต้นจาก เซอร์โรเบิร์ต ฟิล ผู้ก่อตั้ง ตำรวจมหานครลอนดอน จากแนวคิด ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน โดยสรุปหลักการนี้เป็นแนวคิดในการป้องกันอาชญากรรมแนวใหม่ที่เชื่อว่า ตำรวจกับประชาชนทำงานร่วมกันได้ โดยการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้นั้น หน่วยงานตำรวจจะต้องเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสุจริตชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น ๆ โดยเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอแนะในการจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา และร่วมพัฒนาศักยภาพความเป็นอยู่โดยรวมของชุมชน หรืออีกนัยหนึ่ง หลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน เป็นหลักการการทำงาน ของตำรวจซึ่งส่งเสริม สนับสนุน แก่ต้นเหตุเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความไม่เป็นระเบียบของชุมชน โดยใช้เทคนิคการแก้ที่ต้นเหตุของปัญหา ด้วยความร่วมมือ ระหว่างตำรวจและชุมชน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพดล พิมพ์มุข (2552) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลนาอ้อ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า 1)การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการติดตามประเมินผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการให้ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ในขณะที่ด้านปฏิบัติการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2)การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ประชาชนที่มี

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

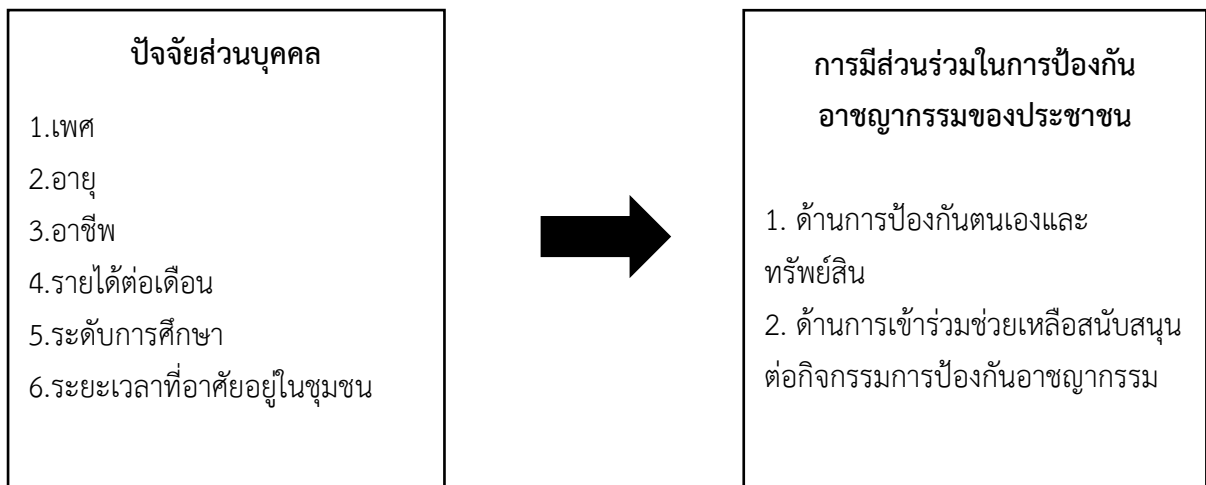
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤษณ์ มีบำรุง (2556) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้ผลดังนี้ 1.) ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรมในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ได้เข้าร่วมโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจเมื่อต้องออกจากบ้านเป็นระยะเวลาต่างๆ ระวังอยู่เสมอว่าคนร้ายเป็นได้ทุกเพศ ทุกวัย ทุกชนชั้นและก่อนออกจากบ้าน หรือที่พักอาศัยได้ให้คนที่เชื่อถือได้หรือไว้วางใจดูแลบ้านหรือที่พักอาศัยตลอดเวลามีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ 2.) ด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรมในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ได้ปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีงานมหรสพต่างๆ ในหมู่บ้านหรือชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการอบรมตามโครงการต่างๆ เช่น โครงการเยาวชนต่อต้านยาเสพติด การประชาสัมพันธ์ให้เพื่อนบ้านเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว และได้บริจาคทรัพย์สินเพื่อให้การสนับสนุนหรือสวัสดิการแก่เพื่อนบ้านหรือราษฎรอาสา ที่ปฏิบัติหน้าที่เข้าเวรยามและรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านหรือชุมชน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ และ 3.) การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุอาชีพ รายได้ต่อเดือนและระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุและรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศอาชีพ และระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กรอบแนวคิด

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม มีจำนวนทั้งหมด 28,088 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม : 2561) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 400 คน การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ .05 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการในการเก็บข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการแจกแบบสอบถามโดยตรงถึงประชากรกลุ่มเป้าหมายคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงครามก่อนที่จะมีการกรอกแบบฟอร์มแบบสอบถามผู้วิจัยได้มีการอธิบายถึงรายละเอียดต่างๆ ในแบบฟอร์มให้ทราบก่อน และให้เวลาในการกรอกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมหลังจากเสร็จสิ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ในครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) 5 หมายถึง มีส่วนร่วมมากที่สุด

4 หมายถึง มีส่วนร่วมมาก

3 หมายถึง มีส่วนร่วมปานกลาง

2 หมายถึง มีส่วนร่วมน้อย

1 หมายถึง มีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายด้านและรายข้อ

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย จำแนกตามตัวแปร ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ใช้การทดสอบค่า t-test ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ส่วน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-way ANOVA เป็นการทดสอบค่า F-test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 ส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 มีระดับการศึกษาอยู่ที่มัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 รายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่เฉลี่ย 10,001-15,000 บาท จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 21 ปี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยภาพรวมทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรม มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) และด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม	\bar{X}	S.D.	แปรผล
1. ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรม	4.34	.294	มาก
2. ด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม	4.11	.335	มาก
รวม	4.22	.257	มาก

3. ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้ (1) จำแนกตาม เพศ พบว่า ค่า sig. เท่ากับ .015* แสดงว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งค่า sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (2) จำแนกตาม อายุ พบว่า ค่า sig. เท่ากับ .000* แสดงว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งค่า sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (3) จำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า ค่า sig. เท่ากับ .044 แสดงว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งค่า sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (4) จำแนกตาม อาชีพ พบว่า ค่า sig. เท่ากับ .011 แสดงว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งค่า sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (5) จำแนกตาม รายได้ต่อเดือน พบว่า ค่า sig. เท่ากับ .000* แสดงว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งค่า sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (6) จำแนกตาม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน พบว่า ค่า sig. เท่ากับ .000* แสดงว่า ประชาชนที่

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งค่า sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล	T/F	Sig.
เพศ	-2.43	.015*
อายุ	6.010	.000*
ระดับการศึกษา	2.718	.044*
อาชีพ	3.326	.011*
รายได้ต่อเดือน	4.708	.000*
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน	9.290	.000*

อภิปรายผล

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรม และด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอภิปรายดังนี้

1.1. ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรม ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ท่านได้อบรมบุตรหลาน อย่านำได้หลงเชื่อหรือไปไหนกับคนแปลกหน้าโดยเด็ดขาด มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ท่านได้เข้าร่วมโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจเมื่อต้องออกจากบ้านเป็นระยะเวลานานๆ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ท่านได้แยกเก็บทรัพย์สินของมีค่าไว้ที่บ้าน เพื่อป้องกันการวิ่งราวทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ หรือทรัพย์สินหล่นหาย มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ท่านได้ตัดหญ้าหรือต้นไม้สูงรอบบริเวณบ้านอยู่เป็นประจำ โดยให้สามารถมองรอบบริเวณบ้านได้อย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการหลบซ่อนตัวของคนร้าย มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด และการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในบ้านเพื่อช่วยป้องกันอาชญากรรม มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม ขึ้นมาโดยมีหลักพื้นฐานมาจากธรรมชาติของการเรียนรู้ กล่าวคือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพจะทำให้คนร้ายพัฒนาแรงกระตุ้นในการประกอบอาชญากรรม ซึ่งมีทั้งความพึงพอใจหรือความหวัดกลัวจากการประกอบอาชญากรรม เช่น คนร้ายจะถูกกระตุ้นให้ลงมือกระทำผิดหากพบบ้านเรือนที่ตั้งอยู่ในซอยเปลี่ยวซึ่งไม่มีไฟส่องสว่าง หรือไม่ค่อยมีผู้คนสัญจรผ่านไปมา หรือคนร้ายจะกระทำการลักทรัพย์ยานยนต์ที่จอดไว้ในห้างสรรพสินค้าที่ไม่มีระบบการควบคุมการเข้าออกของยานพาหนะที่ดี ฯลฯ ดังนั้น สภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานที่จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของคนร้ายได้ โดยการติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในบ้าน หรือการตัดหญ้าหรือต้นไม้สูงรอบบริเวณบ้านอยู่เป็นประจำ โดยให้สามารถมองรอบบริเวณบ้านได้อย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการหลบซ่อนตัวของคนร้าย

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ์ มีบำรุง (2556) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1.) ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรมในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วม

ร่วมของประชาชนในการป้องกัน 2.) ด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ปราบปรามอาชญากรรม ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ท่านได้รณรงค์ให้สมาชิกในครอบครัวและเพื่อนบ้านทำการป้องกันอาชญากรรม โดยการติดตั้งเหล็กดัดที่ประตูหน้าต่างภายในบ้านหรือที่พังกาศัย การเก็บรักษาทรัพย์สินไว้ในที่ปลอดภัย หรือการเลี้ยงสุนัขไว้เฝ้าบ้าน เป็นต้น มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพบเห็นอาชญากรรมต่างๆ ในหมู่บ้าน หรือชุมชนท่านแจ้งให้ตำรวจทราบทันที มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ท่านบริจาคทรัพย์สิน เพื่อให้การสนับสนุนเพื่อนบ้านหรือราษฎรอาสาที่ปฏิบัติหน้าที่เข้าเวรยามรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน หรือชุมชน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ท่านได้มีส่วนร่วมในการอบรมตามโครงการต่างๆ เช่น โครงการเยาวชนต่อต้านยาเสพติด โครงการต่างๆที่เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก และท่านได้แจ้งข้อมูล แหล่งมั่วสุ่มที่มีแนวโน้มจะก่ออาชญากรรมในหมู่บ้านหรือชุมชนของท่าน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากตามลำดับ

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ คือ การจัดการสภาพทั่วไปด้วยในระดับเมือง ชุมชน หรือละแวกบ้านร่วมมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิตร่างกาย ทรัพย์สินของตนเอง และให้บุคคลในชุมชนปลอดภัยจากอาชญากรรม โดยไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล โดยหากประชาชนในชุมชนมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อนบ้านช่วยสอดส่องดูแล การจัดกิจกรรมต่างๆในทุกชนเพื่อให้คนในชุมชนทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม หรือแม้กระทั่งการมีอาสาสมัครในชุมชนช่วยกันตรวจตราบ้านเมืองในชุมชนก็จะทำให้ประชาชนชุมชนมีความสามารถปลอดภัยจากอาชญากรรมได้

และสอดคล้องกับแนวคิดของจินตวีร์ เกษมสุข (2554) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการมีส่วนร่วมคือการที่ประชาชนภายในพื้นที่ที่มีการรวมกลุ่มในรูปของประชาคมหรือชุมชน ซึ่งเป็นแนวคิดที่สนับสนุน ความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม โดยเน้น การมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา ซึ่งการแก้ไขปัญหา นั้น จำเป็นต้องมีความร่วมมือทำพร้อมๆกัน ในทุกระดับ ต้องระดมทุกองค์ประกอบในสังคม โดยเฉพาะชุมชน เพื่อเสริมสร้างความเป็นชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง

และสอดคล้องกับงานวิจัยของนพดล พิมพ์มุข(2552) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลนาอ้อ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า 1)การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2)การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมุติฐาน

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรปลูกฝังในระดับเยาวชน สร้างจิตสำนึกที่ดีให้รู้ถึงพิษภัยอันตราย และจัดกิจกรรมให้ความรู้ในเชิงบวกให้คิดอาชญากรรมไม่ใช่เรื่องที่น่ากลัวแต่เป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถป้องกันได้
2. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรเพิ่มงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอต่อการบริหารองค์กร เนื่องจากบางพื้นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตอื่นๆต่อไป เพื่อที่จะมีแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่หลากหลาย
2. ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน เพื่อที่จะได้แก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง จากท่านอาจารย์เมธี สุตรสุคนธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรพีพัฒน์ จันทนินทร และ อรรถสิทธิ์ นิกรวัฒน์ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาบทความและวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์ที่ได้รับ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ของสาขาการบริหารงานตำรวจทุกท่าน เพื่อนนักศึกษาทุกคนที่คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำมาตลอด ตลอดจนค้นคว้าหาข้อมูลในการจัดทำงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสมุทรสงครามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัย ที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา

เอกสารอ้างอิง

กฤษณ์ มีบำรุง. (2556) .“การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายกรุงเทพมหานคร” หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยบริหารรัฐกิจและรัฐศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.

จินตวีร์ เกษมสุข. (2554). “การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม.” กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

- นพดล พิมพ์มุข. (2552) .“การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตเทศบาลตำบลนาอ้อ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย” หลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐศาสตร์การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545) .“การวิจัยเบื้องต้น”.(พิมพ์ครั้งที่7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ลูกแม่ปิง. (2554). “ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” : สืบค้นเมื่อ มิถุนายน,20, 2562 จาก <http://www.sobsuan.com/modules.php?name=Forums&file=viewtopic&p=112842&highlight=>
- Burgess, Ernest J. (1952) . “The Growth of the City: An Introduction to a Research Project.” Pp. 47-62 in Robert E. Park, Ernest W. Burgess and Roderick D. McKenzie (eds), thecity. Chicago: The University of Chicago Press.
- Jeffery, Ray C. (1977). “Crime Prevention through Environmental Design.” Second Edition. Beverly Hills, CA: Sage.